

*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők,
Aki bennem marad és én őbenne,
az bő termést hoz.” (Jn 15, 5.)*

SZŐLŐVESSZŐK

XV. évf. 12. szám
2020. december 20.

A Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapja

Szerkesztő: Szuly László, tel.: 06-34-450-222, mobil: 06-30-500-45-30

e-mail: szulylaci@gmail.com

Lelkipásztorok: **Kovács Csaba Albert** esperes plébános mobil: 06-30-221-44-03

Varga Gábor segédlelkész. mobil: 06-30-860-57-67

Plébánia hivatal: Tata, Bartók Béla u. 1. tel.: 06-34-380-019

ANGYALOK SZÓZATA MINKET IS HÍV!

KARÁCSONYI SZENTMISÉK
DUNAALMÁSON

dec. 24. Csütörtök: 15.30 Szenteste
dec. 26. Szombat: 15.30 Karácsony 2. napja
dec. 31. Csütörtök: 15.30 Szilveszter

**Áldott, boldog karácsonyt és örömteli új esztendőt kívánok
minden kedves Olvasónak!**

MI KERÜL A FA ALÁ ?

Megtudtam a TV-ből, hogy Pécsen a köztéren felállított karácsonyfa alá a szívárványszínekben pompázó szánkó mellé végül odakerült a hagyományos betlehem is.

Először azt gondoltam, hogy ha rajtam múlna, én nem tenném oda a betlehemet a nem természetes színűre festett szánkó mellé. Számomra a szívárvány az Isten és ember közötti szövetség jele. A vízözön elmúltával így szólt az Úr Noéhoz: „szívárványt helyezek a felhőkbe: ez legyen a szövetség jele köztem és a föld között.” (Ter 9, 14.)

- 2 -

Aztán tovább gondolkodva a következők jutottak eszembe.

A karácsonyfa alá ajándékokat szoktunk tenni. Ajándékaink egy kicsit önmagunkról is árulkodnak: ez telik tőlünk. Jézusnak (a születésnaposnak) szánt ajándékaink is rólunk vallanak: önmagunkat adjuk, úgy, amilyenek vagyunk, esendők, betegek, szegények, vagy éppen örvendezők, jókedvűek, hálásak.

Az is eszembe jutott, hogy Jézus pont azért jött el, hogy örömhírt hozzon a szegényeknek, gyógyulást a betegeknek, megvilágosodást a vakoknak, szabadulást az elnyomottaknak. (V. ö.: Lk 4, 18.) Azt is Ő mondta, hogy „nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek.” (Mt 9, 12.) Jézus nemcsak a testileg beteg embereket akarja meggyógyítani, hanem a beteg gondolkodású embereket is. Azt mondja: „Térjete meg!”, azaz „Változtassátok meg gondolkodásmódokat!”

A kérdés csak az, hogy melyik irányba változtassuk meg gondolkodásmódunkat. Itt eszembe jut az egyik kedvenc viccem: A metróállomás biztonsági sávján várakozó utasnak az ügyeletes ezt mondja be a hangos bemondóba: „Kérem, hagyja el a biztonsági sávot! Nem arra!!!!” Nem mindegy tehát, hogy merre megyünk, milyen irányban változunk. Örök kérdés, merre van a helyes irány, merre menjek. „MERRE MENJEK?” címmel írt könyvet Bulányi György piarista szerzetes. (A könyv olvasható az interneten is.)

Advent első vasárnapján ezt énekeltük: „A te utaidat, Uram, mutasd meg nekem, és a te ösvényeidre taníts meg engem!” (É 501. sz. ének) Nem az én útjaimon kell járnom, amiket én találtam ki, hanem azokon az utakon, amit Isten szánt nekem. Egy másik énekünk arról szól, hogy „Isten útján járni gyönyörűség”. (Ho 449)

Segíts engem, Uram, a Te utadon járni, azaz a türelem, a megbocsátás, a szolgáló szeretet és a béke útján!

KARÁCSONYI EMLÉK

Négyen voltunk testvérek. Szenteste „vártuk a Jézuskát”. Amíg Édesanyánk a karácsonyfa díszítette, addig mi Édesapánkkal egy másik szobában játszottunk. A kártya mellett volt még egy játékunk, amit ma úgy neveznek: Ki nevet a végén? Mi még úgy hívtuk, hogy „Ember, ne bosszankodj!” Erre utalt a játéktábla közepén levő kép is: egy tomboló ember fölborítja a játékasztalt, és szanaszét röpülnek a bábuk.

A mai elnevezés arra utal, hogy a játék során az elsőből is lehet utolsó, valóban az nevet, aki a végén nevet. A régi elnevezés pedig arra utal, hogy az ember nem szeret veszíteni, bizony bosszankodik, ha nem ő nyer.

NYERNI VAGY VESZTENI

Játékaink többsége úgy működik, hogy egyik játékos nyer, a másik (vagy a többi) vesz. Egy tehát jól érzi magát, a többi nem. Létezik-e olyan játék, amelyben minden résztvevő nyer? (lásd alább)

Veszteni tehát nem jó. A gyermek elveszti a játékhoz való kedvét, ha nem ő nyer. Súlyosabb esetben csapkod, tombol, sír. Helyes stratégia-e, hogy gyermekünkkel úgy játszunk, hogy mindenképpen ő győzzön, ne kelljen kudarcot megélnie?

PRÓBÁLKOZÁSAIM

Nagyfiamat úgy tanítottam sakkozni, hogy amikor úgy látta, hogy veszésre áll, akkor helyet cseréltünk, és úgy játszottunk tovább. Amikor aztán odáig jutottunk, hogy csere nélkül is mindig ő győzött, akkor „abbahagytam a tanítást”. Én sem szeretek mindig csak veszíteni.

A kisebbeket úgy tudtam rávenni a játékra, hogy már menet közben mindenki kapott valami kis jutalmat: pl. olyan színű cukorkát, amilyen színű mezőre lépett. Így nem volt annyira kritikus, hogy végül ki ért elsőnek célba.

Később ezzel a mondattal zártam az esti játékot: „Köszönöm nektek, hogy engedtetek engem nyerni. Így most nekem jó éjszakám lesz, nektek pedig nő a frusztrációtoleranciátok.” (kudarctűrő képesség)

Azt semmiképp nem akartam, hogy úgy intézzem, hogy sose veszítsenek. Ez túlzott kényeztetésnek tűnt számomra. Szerintem az ilyen játékoknak egyik haszna éppen az, hogy megtanulnak emelt fővel veszíteni, erősödik a kudarc-tűrő képességük. Hiszen az életben sem biztos, hogy mindig mindenben nyerni fognak.

Próbálkozom ezzel a jelmonddal is: „Mindenkinek nyer, aki játszik!”

MINDENKI NYER

Van olyan játék, amelyben mindenki nyer? Korábban kettőt találtam. mindkettő nevében benne van a „játék” szó. Az egyik a „hangszeres játék”, a másik a „színjáték”. Ez utóbbit talán szerencsésebb „szerepjáték”-nak nevezni. Amikor a gyerekek kiosztják egymás közt a szerepeket, pl. papás-mamást játszanak.

TALÁLTAM MÉG EGYET

SZÓJÁTÉK, azaz **játék a szavakkal**. Ez nem gyerekjáték! Felnőtt költőink, íróink éltek vele. Túl azon, hogy már egy vers megírása is felfogható úgy, mint játék a szavakkal. Nézzünk egy példát:

Weöres Sándor:

-ISTA

Rám támadsz, te optimista,
mért vagyok én pesszimista?
Mert páthoszod humanista,
de a zsebed prakticista;
mert a fejed dogmatista
és a talpad biciklista:
amiért te optimista,
azért vagyok pesszimista.

KECSKERÍM

Így nevezik azt a mulatságos költői
játékot, amikor a vers két szóból álló
sorvégződése úgy cseng össze
a következő sorral, hogy a két szó
kezdőbetűi felcserélődnek.
Ez talán bonyolult hangzik, de
maga a „művelet” roppant egyszerű.
Íme a legkorábbi hazai példa, még a
19. század végéről, Vikár Bélától:

*Szabóremekműről
tetszett
mondani, hogy tőről
metszett?*

A kecskerímes vers általában két soros.
Éppen ezért számít bravúrnak
Radó György négysorososa:

*Elöl megy a kopott lengyel,
Lova hátán lopott kengyel.
Lova lábán tompa pata:
Minek ez a pompa, tata?*

Ezek a versikék engem is versírásra
ihlettek. Így született meg az alábbi
két kecskerím:

*Nem egy fényes karizma,
Hogyha kényes farizma.*

*Ez a koros pereskedő
Csak egy poros kereskedő.*

EGYÉB VERSIKÉK

Azt mondják a hatalmasok,
Hogy akinek hat alma sok,
Az már elég hatalmas ok,
Hogy ne legyen hatalma sok.

Azt mondja a török követ,
Én majd akkor török követ,
Hogyha három török követ.

MÉG EGY JÁTÉK A SZAVAKKAL

Akárhányan játszhatják. A játék lényege: mondunk egy három betűs szót, ezután minden soron következő játékos egy betűt kicserélhet úgy, hogy egy új értelmes szó legyen belőle, de nem mondja ki az új szót, csak a szinonimáját, vagy valahogy körülírja. A következő játékos sem mondja ki a három betűs szót, csak újabb betűcserét hajt végre. És így tovább. **Példa.** Legyen a kezdő szó: PAP (lelkipásztor), majd így folytatódik a játék: újság (LAP), mocsár (LÁP), állati eleség (TÁP), szakít (TÉP). (A zárójelbe tett szavakat nem mondjuk ki hangosan!)

Feladat: Legyen a kezdő szó: PAP (lelkipásztor), folytasd a betűcseréket! Ha az utolsó is megvan, akkor küldd el nekem mind a 12 hárombetűs szót! A helyes megfejtők között kisorsolunk egy játékos könyvet. Beküldési határidő 2020. dec. 31.

___ lelkipásztor
___ dudor
___ mértani test
___ festmény
___ tartja a markát
___ mázsál

___ harap
___ hátsóréz
___ kopasz
___ lakoma
___ taszít
___ nagy edény

ESZPERENTE

E nyelvi játék lényege, hogy magánhangzó csak az „e” lehet a szövegben.

*Legyen veled Egyetlenem, mely szellem teremtett engem s rengeteg egyebet!
Engedjen neked ezerszer ezer remek percet, melyekben kedvedet leled!
Ne feledd, egy ember sem szerethet helyetted, ezt neked kell megtenned!
Szeretettel: Teddy de Teddoda*